

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в закрито заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело №
20221100900859 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл. 25 , ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба с вх.№20220510173858, подадена от АД. Ж. С. чрез процесуалния му представител адв. В.Г. срещу отказ с рег. №20220503131847/04.05.2022г., постановен по заявление с вх. №20220503131847/03.05.2022г., с което е отказано вписване на заличаването му като съдружник. Жалбоподателят оспорва мотивите на длъжностното лице от АВ, постановило процесния отказ, като сочи, че надлежно е отправено предизвестие, срокът по което е изтекъл и членственото правоотношение е прекратено с изтичането му, като са ирелевантни последиците относно съдбата на дружествените му дялове и изтъкнатите от длъжностното лице мотиви. Поддържа, че следва да се приеме, че е оправомощен да заяви вписване на горното като се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 141, ал.4 от ТЗ. Предвид горното моли за отмяна на отказа.

Агенцията по вписванията е подала подробен писмен отговор от 11.05.2022г., в който сочи, че жалбата е неоснователна. Поддържа, че правилно длъжностното лице по регистрацията е констатирало липсата на оправомощен заявител, тъй като заявлението изхожда от лице, което не притежава някое от изброените в чл. 15, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ качества и съдружникът не може да бъде заявител, за което цитира и подробна практика на съдилищата. Поддържа и че липсата на доказателства за надлежно взето от Общото събрание решение, уреждащо съдбата на освободените дялове, попълване на капитала и промяна в дружествения договор, което е с оглед защитата на дружествения капитал и запазването на неговото покритие, е пречка за исканото вписване, тъй като регистърният орган е длъжен служебно да следи за публичния интерес, като установи не само дали са налице основанията за прекратяване членството на съдружника, но и за предприетите действия, с оглед последиците от това прекратяване. Изтъква и че срокът по чл. 125, ал. 2 от ТЗ не е започнал да тече, тъй като молбата не била получена от управител, дружеството е

без такъв, считано от 10.08.2021г., а от лице, сочещо себе си за секретар, но горното не било надлежно установено.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Обжалваният отказ е постановен по заявление по образец с вх.№ №20220503131847/03.05.2022г., с искане за вписване на промени по партидата „БАС Е.“ ООД в Търговския регистър, а именно - прекратяване на участието на съдружника АД. Ж. С. на основание чл. 125, ал. 2 от Търговския закон (ТЗ) и заличаването му от ТР, като заявлението е подадено в електронен вариант от адв.В. Г., за която е приложено пълномощно от името на съдружника – А.С.. Със заявлението е представено предизвестие от А.С. до дружеството от дата 13.10.2021г., адресирано до адреса по седалището му, което видно от отразеното върху него е получено на 07.12.2021г. от подписалото се лице П.В., секретар, като е удостоверил получаването на молбата в канцеларията на дружеството на посочения адрес.

Видно от справка по публичния ТР дружеството е със заличен управител по вписване №20211008134633.

Длъжностното лице по регистрацията е постановило обжалвания отказ на 04.05.2022г., със следните мотиви, а именно приело е, че вписването на прекратяването на членството по чл. 125, ал. 2 от ТЗ, поставя въпросите за изменение на дружествения договор, както и за намаляване на капитала чрез връщане на дела от капитала на прекратилия участието си съдружник, които са от значение както за вътрешните отношения между съдружниците, така и с оглед защитата интересите на трети лица, включително и кредитори на дружеството. При осъществяването на фактическия състав на чл. 125, ал. 2 ТЗ Общото събрание следва или да вземе решение за намаляването на дружествения капитал, или да избере начин за запазване покритието на капитала - чрез поемане на дела на съдружника от друг съдружник или разпределение на дяловете между съдружниците или приемане на нов съдружник /арг. от чл. 121, ал. 2 от ТЗ/. Следва да се вземе и решение относно промени в учредителния акт или дружествения договор, произтичащи от напускането на съдружника, доколкото размерът на капитала, името, съотв. фирмата на съдружниците, размерът на дяловете, с които съдружниците участват в капитала са част от задължителното съдържание на дружествения договор съгласно чл. 115 от ТЗ. Приело е, че за такава промяна в капитала на дружеството следва да следи служебно, поради което и доколкото ТЗ не познавал хипотеза, в която дружеството да е със свободни, незаети дялове, исканото вписване не можело да бъде извършено. Наред с горното изрично е посочило, че заявлението е подадена от неоправомощено лице, доколкото съдружникът не е такъв. Приело е като мотив и че документите не установявали, че срокът по чл.125, ал.2 от ТЗ е започнал да тече, тъй като тъй като молбата не била получена от управител, дружеството е без такъв, считано от 10.08.2021г., а от лице, сочещо себе си за секретар, но горното не било надлежно установено, като е посочило и че молбата била с искане ОС да вземе решение за освобождаване на лицето като съдружник, но не съдържала изрично изявление за

прекръпяване на участието в дружеството.

Съдът констатира, че жалбата, с която е сезиран, е в срок и е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, доколкото тя изхожда от лицето, което е подало заявлението до АВ-ТР и което е адресат на обжалвания отказ.

Съгласно чл.13 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ към заявлението се прилагат документите, съответно подлежащият на обявяване акт. Съгласно чл.21 т.5 от закона длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, а съгласно чл.24 ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ, когато не е налице някое от предвидените в чл.21 изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ.

Съгласно чл. 125, ал. 2 от Търговския закон, съдружникът може да прекрати участието си в дружеството с писмено предизвестие, отправено най-малко 3 месеца преди датата на прекръпяването. Имушествените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекръпяването съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ. Законът свързва напускането на съдружника с изтичане на срока на даденото предизвестие, като не предпоставя като условие за осъществяване на фактическия състав на прекръпяване на участието на съдружника в ООД, уреждането на имушествените последици от горното, които са последващи. Предвидената особена процедура за напускане на съдружника при бездействие на дружеството е изключение от общото правило, че освобождаването се извършва по решение на Общото събрание и предпоставя бездействие на дружеството в определения срок от получаване на изявлението, като за да се установи, че са налице предпоставките за горното следва да е връчено надлежно уведомление, респ. надлежно отправено писмено предизвестие от съдружника. За напускането на съдружник не се изисква да са уредени имушествените последици от горното, а същото настъпва автоматично с изтичане срока на предизвестиято, в която насока има задължителна практика на ВКС, обективирана в решение № 46/22.04.2010г. по т.д.№ 500/2009г., II т.о., ВКС и много други, част от тях цитирани в жалбата. Предвид горното за установяване на настъпването на заявеното за вписване обстоятелство жалбоподателят следва да установи, че е отправил надлежно предизвестие до дружеството и изтичането на законоустановения тримесечен срок, евентуално друг срок, ако е предвиден по устава. Предвид горното мотивите на длъжностното лице в тази част съдът не споделя. Независимо от това дали за капитала се следи служебно или не, вземането на решение за съдбата на освободените дялове не е предпоставка за осъществяване на фактическия състав по напускане на съдружника и няма пречка, доколкото настъпването на този факт следва автоматично изтичане на срока на предизвестиято, същият да бъде вписан. Цитираната от длъжностното лице в отказа и в отговора на жалбата практика основно на ОС и АС Варна и Бургас не съставлява задължителна такава, а и е налице практика на САС и СГС в противния смисъл, както и решения на ВКС по реда на чл. 290 от ГПК, които имат характер на задължителна такава, а

именно освен горесцитираното в този смисъл са и решение по гр.д426/2003г.,2отд. и др.

Съдът не споделя и възраженията по отговора на АВ и мотивите на отказа, че съдържанието на молбата – предизвестие не било с ясно изразена воля за прекратяване на участието в дружеството, а се искало свикване на ОС за освобождаване на съдружника, което се опровергава от съдържанието ѝ, като и соченото от длъжностното лице, че не бил започнал да тече срок по нея, тъй като не била надлежно връчена на управител. Вярно е, че дружеството е със заличен управител, поради което няма вписан надлежен законен представител, но законът не определя точен начин за връчване на изявлението. Това е допустимо по всички способы, включително в канцеларията на дружеството, чрез нотариална покана и др. Връчването в случая е осъществено както е отразено на служител на дружеството – секретар, в канцеларията на същото и е при спазване на разпоредбата на чл.50, ал.3 от ГПК, която предвижда, че връчването на търговци и юридически лица може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. Представянето на доказателства, че полученото ги лице действително изпълнява длъжността, за която е посочило, че е, а именно „секретар“ не се изисква от процесуалния закон.

Същевременно съдът споделя изводите на длъжностното лице и мотивите по отговора на АВ, че заявителят А.С. като съдружник не е оправомощено лице да бъде заявител. Съгласно чл. 15 ЗТРРЮЛИЦ вписване, заличаване и обявяване могат да се заявят от търговеца или от негов пълномощник, от друго лице в предвидените от закона случаи или от адвокат с изрично пълномощно, съставено съгласно изискванията на Закона за адвокатурата, за представителство пред Агенция по вписванията. Нормата има императивен характер и е недопустимо нейното разширително тълкуване. По своя характер заявлението е правно действие, с което се целят определени и специфични за всеки конкретен случай юридически последици, поради което допустимостта на вписването е обусловена единствено от личността на заявителя, който трябва да е от кръга на изброените в чл. 15 лица. Недопустимо би било вписване, което е извършено по заявление на лице, което е извън кръга на посочените в чл. 15 ЗТРРЮЛИЦ заявители. От друга страна, нормата на чл. 15, ал. 2, вр., ал. 5 от ЗТРРЮЛИЦ предвижда, че заявлението може да се подаде или от заявител по ал. 1 и ал. 3 на чл. 15 от ЗТРРЮЛИЦ или от пълномощник с изрично писмено пълномощно, като в последния случай, с оглед разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗТР, подписът на заявителя трябва да е нотариално заверен. Нито в специалния закон, нито в ТЗ е предвидена легитимация на напускащия съдружник сам да заяви заличаването си, като той не попада в нито една от хипотезите на чл. 15 и не е оправомощен заявител. Съдът намира, че не е допустимо прилагане по аналогия на разпоредбата на чл. 141 ал.5 от ТЗ, предвиждаща такава легитимация за напускащия управител, тъй като се касае за специална правна норма. Ако законодателят е имал намерение да даде такова правомощие и на съдружника е следвало да регламентира горното в изрична разпоредба, за да може той да попадне в хипотезата на трето лице в изрично предвидените от закона случаи по чл. 15, което не е сторено. Последицата от оставянето без управител на дружеството за повече от 3 месеца е неговото прекратяване по реда на чл.155 от ТЗ. Напускането на съдружника не

влече такива последици и по никакъв начин не накърнява правата му, тъй като независимо от това дали това е вписано в ТР или не, това не лишава напусналия съдружник от възможността да реализира правата си по чл. 125, ал. 2 и, ал. 3 ТЗ, за реализиране на които вписването на промени в ТР е ирелевантно. Действително съдружникът може с едностранно волеизявление да прекрати участието си в дружеството, съгласно дадената му с материалноправната норма на чл. 125, ал.2 от ТЗ възможност, но същият не разполага с правото да иска нито сам - в лично качество, нито от името на самото търговско дружество, тъй като той не е негов законен представител, да бъде заличено вписването му като съдружник по партидата на дружеството след напускането му, независимо дали обективно са налице обстоятелства за уважаване на такова заявление / в този смисъл е налице съдебна практика на САС, а именно решение № 790/13.05.2011г. по т.д.№ 1372/2011г., на VI-ти състав на САС, решение № 950/10.06.2011г. по т.д.№ 782/2011г. на V-ти състав на САС и мн. др. Това, че според жалбоподателя било логично да може съдружникът сам да заявява вписване на прекратяване на участието си в дружеството, дори и да бъде споделено като довод от съда, не може да доведе противното тълкуване на нормативната уредба, която в чл. 15 от закона изрично и лимитивно посочва кои лица са оправомощени да бъдат заявители. Цитираната норма изчерпателно очертава легитимираните субекти, като част от проверката по чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ дали заявлението изхожда от оправомощено лице. Кръгът на легитимираните в регистърното производство лица до изрично посочените в нормативен акт е ограничен от законодателя с цел да се гарантира сигурността и доверието в публичния регистър. В този смисъл е налице трайна съдебна практика: Решение № 21 от 05.01.2011 г. на САС по ф. д. № 112/2010 г., ТО; Решение №115 от 16.11.2015 г. на ОС - София по т. д. № 141/2015 г.; Решение № 193 от 6.07.2011 г. на ВтАС по е. гр. т. д. №186/2011 г., ГК; Решение № 790 от 13.05.2011 г. на САС по ф.д. № 1372/2011 г., ТО и др. До изменение от законодателя на правната уредба чрез регламентиране на правомощие на съдружника сам да заяви вписване в ТР на прекратяването на участието си в дружеството, при сега действащата нормативна уредба няма основание за приемане, че съдружникът е оправомощено лице – заявител, отказът на АВ-ТР се явява законосъобразен. В този смисъл изрично се е произнесъл и Апелативен съд – Пловдив в решение № 233/26.06.2015г. по т.д.№386/2015г. и мн. др. Недопустимо би било вписване, което е извършено по заявление на лице извън кръга на посочените в чл. 15 ЗТР, като в случая не може да се приложи по аналогия нормата на чл. 141, ал. 5, изр. 3 ТЗ, тъй като тя има конкретен адресат - управителят на дружество с ограничена отговорност. Управителят е орган на търговското дружество и негов законен представител и именно това обуславя възможността при бездействие на дружеството сам да се заличи, като за съдружникът, който не е представител на дружеството пред третите лица, нито носи лична и персонална отговорност с оглед участието си в ООД, респ. ЕООД, това не е предвидено изрично и не е приложимо по аналогия, тъй като не са налице идентични хипотези. Цитираните от жалбоподателя актове, които са на равен по степен съд и приемащи приложимост по аналогия на чл. 141 ал.4 от ТЗ досежно правомощията на управителя, не могат да бъдат споделени именно по горните съображения, а и е налице практика на горестоящата инстанция в противния смисъл.

Предвид горните съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна, отказът следва да бъде потвърден. С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се следват разноси. АВ претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., но съдът намира, че не ѝ се следват разноси. не се следват разноси на страните по делото. Новата разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на ГПК, но настоящото производство е охранително и предоставянето на възможност за отговор на АВ не прави производството спорно и не изменя характера му. В този смисъл е формирана и практика на горестоящата инстанция, а именно решение №117/04.03.2021г. на САС, ТО, 5ти състав по т.д.№169/2021г. и мн. др.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№20220510173858, подадена от АД. Ж. С. чрез процесуалния му представител адв. В.Г. срещу отказ с рег. №20220503131847/04.05.2022г., постановен по заявление с вх. №20220503131847/03.05.2022г., с което е отказано вписване на заличаването му като съдружник по партидата на „БАС Е.“ ООД, ЕИК *****.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____